

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1. Frater Franciscus Godoius

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

§. I.

Frater Franciscus Godoio.

P R I M V M locum demus insigni Martyri Francisco Peretio Godoio oriundo ex Tirrigio Oppido Archiepiscopatus Toletani. Hic cum Salmanticae studeret; recepit se ad nostrum Collegium Exercitiorum spiritualium causa: quibus tetigit cor eius Deus, ut mundo renunciret, & Societatem ingrederetur: habebat tamen non paucas difficultates ne tantae Vocacioni consentiret; & inter alias hanc, quae etsi in se reuera esset leuis, magnam tamen ipse reputabat, abscedenda scilicet esse mustacia; quae habebat valde longa; de quibus inaniter se iactabat, quasi signum elegantiae, & roboris sui. Sed praevaluit inspiratio Dei, qua impellente arripuit forfices, & illas proprijs manibus abscondit: sic enim videbatur iam inhabilis, & ineptus, ut posset in domum suam redire: Tantoque fervore admitti petijt in Societatem, ut statim admissum miserint Metinam ad Tyrocinium, ubi eodem semper fervore progressus est, fouente, & calcar ad id addente fervore suo Magistro.

C O N T E N D E B A T omnes suas actiones maxima, qua posset exactione, ac perfectione peragere: Et cum ibat ad culinam, ita sartagine, tripodes, ollasque ferreas tergebat ac defricabat, mundissimas & splendentes relinqueret, etiam magno adhibito labore. Et cuidam fratri dicenti, cur tantum laborem in rebus illis, ita ex-

tergebat

tanto spiritu diceret, penetrabant, & infigebantur in cordibus Nouitiorum: ita vt pertotam vitam, earum essent memores, & in occurrentibus necessitatibus ex vsu illis essent. Illarum sententiarum hæc erat vna: *nemo degeneret à præexcelsis cogitationibus filiorum DEI*. Qua eos exstimulabat, ad perseuerandum in sua vocatione; & re ipsa explenda generosa animi proposita, quæ Deus illis communicasset. Ad hæc sententia Francisco Godoio altè fuit impressa, vt vsum eius habuerit in maxima & gloriosissima pressura; quæ potuit ei in hac vita occurrere; nam existens adhuc in Tyrocinio, ingenuè se obtulit, vt iret in Brasiliam cum alijs quadraginta hominibus Societatis, quos Pater Ignatius Azeuedius, omnium eorum Prouincialis ac Superior secum deducebat.

ET vt varia Diuinæ prouidentiae consilia in huius vocationibus & ad huiusmodi cœpta apparent, referam huius occasionem. Habebat P. Balthassar prope se ad latus tamen Franciscum Godoium, cui nescio quid dabat vt acciperet; ad quod accipendum cum ille manum non tam citò extenderet, quia quid esset, non videbat, donec totam faciem verteret, vt videret: ex quo collegit Pater Balthassar defectum omnino in oculo illius lateris: (est autem verisimile fuisse oculum sinistrum, propter id, quod mox fuit secutum) interroganti autem Patri, an res ita haberet, falsus est, ita esse, & quod illum defectum, in examine quando ingressus est Societatem cœlasset, veritus ne

propter eum reijceretur. Valde hoc sensit bonus Pater, certò sibi persuadens, quòd Superiores essent illum, cum adhuc Novitius esset, dimissuri: eò quòd defectus esset magnus, & nominatim in futuris Sacerdotibus, in quibus sinister oculus (qui Canonis appellatur) esset necessarius. Et Pater quidem hoc significavit ipsi Francisco, sed simul addens, quòd si vellent in Societate remanere, illud esset aptum & vnicum medium, si se offerret ad profectorem Brasiliensem cum illis quadraginta, ad eam destinatis; modò ipse tantum virium & animi in se sentiret: nam si ita esset, recipiebat in se, id à Patre Ignatio Azeuedio impetraturum. Cui Franciscus promptissimè respondit, se libentissimè ad gloriosum adeò coeptum profecturum. Pater igitur Balthassar retulit P. Azeuedio magnam fratri illius virtutem, licet naturalem illum defectum haberet, & addidit: (quamvis planè casu) illum esse valde peritum pulsandi cictharam, quòd fortè posset ex usu esse ad moderandam sylvestrium illorum Indorum feritatem. Placuit hæc informatio P. Azeuedio: atque ita secum illum accepit: Quare defectus ille naturalis conuersus est in spiritualem eius foelicitatem. Placuit enim D. nostro quòd in ipsa nauigatione omnes quadraginta inciderent in manus Gallorum Hæreticorum; qui impotenti, ac diabolica furia, omnes Martyrio affecerunt, varijs mortis generibus, in odium Catholicæ Romanæ fidei, ad quam gentibus illis prædicandam properabant, quemadmodum fusè refert Petrus Ribadinerius in vita Patris Francisci Borgij, Lib. 2. c. 10.

P a tertij

tertij Societatis Generalis, qui illos mittebat. Cùm igitur crudeles illi Carnifices, mactandis illis infisterent, feruens Franciscus Godoius Societatis suos animabat sententia illa, quam à suo Magistro audiuerat, dicens elata voce: eia fratres: ne deponeremus à præcellis cogitationibus filiorum Dei, quibus verbis tantum animi robur illis addebatur, ut simul omnes ad mortem subeundam se viriliter offerrent, propugnantes tanquam fideles filij honorem sui cælestis Patris; summū ei, quem poterant, honorem tribuentes, cum quadraginta illis holocaustis, quæ de se ipsis obtulerunt in odorem suauitatis: quorū etiam fuit particeps P. Balthassar ob illam ignis diuini amoris scintillam, quam in vnum eorum iniecit.

§. II.

Pater Antonius Padillius.

ALTER Nouitius, cum quo mihi singularis fuit consuetudo & amicitia, fuit P. Antonius Padillius, filius D. Ioannis Padillii (qui nisi morte fuisset præuentus, esse debuit Praefes Castilliae,) & D. Mariæ Acunniæ Comitissæ Buendij quorum vterque fuit sanguinis illustrissimi, nostræque Societati addictissimi: præcipue ipsa Comitissa, quæ in omni virtute excelluit. Voluit Deus illorū pietatem in hac vita remunerare dāns eis filium vnum, & duas filias: omnes ad eam omnem virtutē propensos, & ab infinita eius misericordia cum benedictionis dulcedinibus præuētos, ut vix ex eis esset, qui succedere vellet in locum